

עֵינֵי הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה יִשְׁקָנִי מִזְשִׁיקוֹת פִּיהוּ
כִּי טוֹבִים דְּדִיךְ מִיֵּיךְ לְרִיזוֹ שְׂמֹזִיךְ טוֹבִים שְׂמֹן
תוֹרֵק שְׂמֹךְ עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֲהַבּוֹךְ מִשְׁכָּנִי אֲזַרִיךְ
צְרוּשָׁה הַבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ זֹדְרִיו זְגִילָה וְזִשְׂמֹזָה בְךָ
זָכִירָה דְּדִיךְ מִיֵּיךְ מִיִּשְׁרִים אֲהַבּוֹךְ

שִׁזְזוֹרָה אֲנִי וְזָאוּה בְּזוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֲהַלִי קִדְר כִּירִיעוֹת
שְׁלֹמָה אֶל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שִׁזְזוֹרָזֶרֶת שִׁשְׁזְפֹדֶתְנִי
הַשְׂמֵשׁ בְּנֵי אָמִי זָזָרוּ בִּי שְׂמֵנִי זָטָרָה אֶת הַכְּרָמִים
כְּרָמִי שְׁלִי לֹא זָטָרְתִי הַגִּידָה לִּי שְׂאֲהַבָּה זָפְשִׁי
אִיכָה תִרְעָה אִיכָה תִרְבִּיךְ בְּשִׁהָרִים שְׁלֹמָה
אֲהִיָּה כַעֲטִיָּה עַל עֲדָרִי זֹבְרִיךְ אִם לֹא תִדְעִי לֵךְ
הִיפָה בְּזִשְׁשִׁים יִצְאִי לֵךְ בַּעֲקֵבִי הַצֵּאָן וְרַעֲיִי אֶת
גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים

לְסִסְתִּי בִּרְכָבִי פִרְעָה דְמוֹתֶיךָ רַעֲיִתִי זָאוּ לֹזְזִיךְ
בְּתוֹרִים שְׂזוֹאֵרְךְ בְּזוֹרוֹזִים תוֹרִי זֹהָב זַעֲשֶׂה לֵךְ עִם
זָקָדוֹת הַכֶּסֶף עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ זָרְדִי זָתָן רִיזוֹ
שְׂרוֹר הַמֶּר דוּדִי לִי בִּין שְׂדֵי יִלְיָן אֲשַׁכַּל הַכֶּפֶר דוּדִי
לִי בְּכְרָמִי עֵינֶיךָ גְּדִי

הַנֶּךְ יִפָּה רַעֲיִתִי
הַנֶּךְ יִפָּה עֵינֶיךָ יוֹנִים הַנֶּךְ יִפָּה דוּדִי אִף זָעִים אִף
עֲרֵשְׁנִי רַעֲזָנָה קָרוֹת בְּתִינִי אֲרֹזִים רֹזִישְׁנִי בְרוֹתִים
אֲנִי זֹבִישְׁלֹת הַשְּׂרוֹן שְׂוִשְׁלֹת הַעֲמָקִים כְּשִׂוִּשְׁלֹת
בִּין הַזּוֹזוֹזִים כֵּן רַעֲיִתִי בִּין הַבְּזוֹת כִּדְנַפּוֹזוֹ בַּעֲצֵי
הַיַּעַר כֵּן דוּדִי בִּין הַבְּנִים בַּעֲלֹ זֹמֹדְתִי וַיִּשְׁבַּתִּי
וּפְרִיו מִתּוֹק לֹזְכִי הַבִּיאֲנִי אֶל בֵּית הַיֵּיךְ וּדְגָלוֹ
עָלִי אֲהַבָּה סִמְכוֹנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בְּתַפּוֹזוֹזִים
כִּי זֹכֹלֶת אֲהַבָּה אֲנִי שְׂמֹאֲלוֹ תֹזֹת לְרֹאשִׁי וַיִּמִּינִי
תֹחַבְקָנִי הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּזוֹת יְרוּשָׁלַם בִּישְׁבָאוֹת
אוּ בְּאִילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲלִירוּ וְאִם תַּעֲזוּרְרוּ אֶת
הָאֲהַבָּה עַד שֶׁתִּזְפֹּק

קוֹל
דוּדִי הִנֵּה זֶה בֹּא מִדְּלָגָה עַל הַהָרִים מִקַּפֶּץ עַל
הַגְּבֻעוֹת דוֹמָה דוּדִי לִישְׁבִי אוֹ לַעֲפָר הָאִילִים הִנֵּה
זֶה עוֹמֵד אֲזוֹר כְּתִלְזוֹ מִשְׁגִּיזוֹ מִן הַזֹּחֲלָנוֹת מִצִּיץ
מִן הַזּוֹרְכִים עֲנֵה דוּדִי וְאֹמֵר לִי קוֹמוּי לֵךְ רַעֲיִתִי
יִפְתִּי וּלְכִי לֵךְ כִּי הִנֵּה הַסֵּתוֹ עָבַר הַגֶּשֶׁם זֹחֵף
הַלֵּךְ לוֹ הַנְּעִנִים צִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵדֶת הַזְּכוּר הַגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר זִשְׁמוֹעַ בְּאֶרְצוֹ הַתְּאֲנָה זֹחֲלָה פְגִיָּה
וְהַגְּפָנִים סְמוּדָר זָתָנוּ רִיזוֹ קוֹמוּי לְכִי רַעֲיִתִי יִפְתִּי
וּלְכִי לֵךְ יוֹנֵתִי בּוֹזְזוֹי הַסִּלְעַ בְּסִתָּר

הַמִּדְרָגָה הַרְאִינִי אֶת מוֹרְאֶיךָ הַשְּׂמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי
קוֹלְךָ עָרַב וּמוֹרְאֶיךָ זָאוּה
שְׂעֵלִים שְׂעֵלִים קִטְצִים מוֹזְבָלִים כְּרָמִים וְכְרָמִינִי
סְמוּדָר דוּדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הָרַעָה בְּשִׂוִּשְׁלִים עַד שִׁיפּוֹזוֹ

היום ונסו העללים סב דמה לך דודי לפני או
לעפר האילים על הרי בתר
משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי
בקשתי ולא משאתי אקומה לא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי
בקשתי ולא משאתי משאנני השמרים הסבבים
בעיר את שאהבה נפשי ראיתם כמעט שעברתי
מהם עד שמשאתי את שאהבה נפשי אחזתני
ולא ארפנו עד שהביאתי אל בית אמי ואל חדר
הורתי השבעתי אתכם בנות ירושלם בשבאות או
באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד
שתזפן

מי זאת עלה מן המדבר
כתימרות עשן מקטרת מר ולבונה מכל אבקת רוכל
הנה מטתו של שלמה עששים גברים סביב לה מגברי
ישראל כלם אחזי וזרב מלמדי מלחמה איש זרבו
על ירכו מפוזד בלילות
עשה לו המלך שלמה מעשי הלבנון עמודיו עשה
כסף רפידתו זהב מרכבו ארצמן תוכו ריפוף אהבה
מבנות ירושלם צאנה וראינה בנות ציון במלך
שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וביום
שמוזת לבו
הנך יפה רעיתי הנך

יפה עיניך יונים מבעד לצמתך שערך כעדר העצים
שגלשו מהר גלעד שניך כעדר הקצובות שעלו
מן הרזיזה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם כזוט
השני שפתותיך ומדברך נאנה כפלוז הרמוץ
רקתך מבעד לצמתך כמגדל דויד שוארך בני
לתלפיות אלה המגן תלוי עליו כל שלטי הגברים
שני שדיך כשני עפרים תאומי שביה הרועים
בשושנים עד שיפוזו היום ונסו העללים אלה לי
אלהר המור ואל גבעת הלבונה כלך יפה רעיתי ומום
אין בך אתי מלבנון כלה אתי

מלבנון תבואי תשורי מראש אמנה מראש שניר
וזרמון ממענות אריות מהררי גמרים לבבתני אחתי
כלה לבבתני באזוד מעיניך באזוד עזק מפורניך
מה יפו דדיך אחתי כלה מה טבו דדיך מיין וריז
שמניך מכל בשמים נפת תטפנה שפתותיך כלה
דבש וחלב תחזת לשונך וריזו שלמותיך כהיז
לבנון גן זעול אחתי כלה גל זעול מעין זדתום
שלזיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם
גרדים גרד וכרכם קנה וקצמוץ עם כל עצי לבונה
מר ואהלות עם כל ראשי בשמים מעין גנים באר
מים זיים וזללים מן לבנון עורי יפון ובואי תיבון

הפיחזי גני יזלו בשמי יבא דודי לגנו ויאכל פרי
מגדיו באתי לגני אחזתי כלה אריתי מורי עם בשמי
אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם זלבי אכלו
רעים שתי ושכרו דודים אני ישנה

ולבי ער קול דודי דופק פתוזי לי אחזתי רעיתי
יזתי תמתי שראשי זמלא טל קוצותי רסיסי לילה
פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רוזתי את
רגלי איככה אטנפם דודי שלוז ידו מן הזור ומעי
המו עליו קמתי אני לפתוז לדודי וידי זטפו מור
ואשבטתי מור עבר על כפות המזעול פתוזתי
אני לדודי ודודי זמק עבר זפשי יצאה בדברו
בקשתיהו ולא מישאתיהו קראתיו ולא ענני מישאתי
השמרים הסבבים בעיר הכוזי פלעוני זשאו את
רדידי מעלי שמרי הזמות השבטתי אתכם בנות
ירושלם אם תמשאו את דודי מה תגידו לו שזזולת
אהבה אני מה דורך מדוד היפה בזשים מה דורך
מדוד שככה השבטתינו דודי יזוז ואדום דגול
מרבבה ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שזורות
כעורב עיניו כיונים על אפיקי מים רוזות בזלבי
ישבות על מלאת לוזיו כערוגת הבשם מגדלות
מרקוזים שפתותיו שושנים זטפות מור עבר ידיו
גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשתי שן
מעלפת ספירים שוקיו עמודי שש מיסדים על אדני
פז מראהו כלבזון בחזור כארזים זוכו ממתקים
וכלו מזומדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם אנה
הלך דורך היפה בזשים אנה פנה דורך ובקשנו
עמוך דודי ירד לגנו לערוגת הבשם לרעות בגנים
וללקט שושנים אני לדודי ודודי לי הרעה
בשושנים יפה את רעיתי

כתרשה זאזה כירושלם אימה כזדגלות הסבי עיניך
מגדדי שהם הרחיבני שערך כעדר העזים שגלשו
מן הגלעד שניך כעדר הרזלים שעלו מן הרזחה
שכלם מתאימות ושכלה אין בהם כפלוז הרמוז רקתך
מבעד לצמותך ששים המה מלכות ושמים פילגשים
ועלמות אין מספר אחזת היא יזתי תמתי אחזת היא
לאמה ברה היא ליוולדתה ראוה בנות ויאשרוה
מלכות ופילגשים ויהללוה מי

זאת הנשקפה כמו שזור יפה כלבנה ברה כזמה
אימה כזדגלות אל גנת אגוז

ירדתי לראות באבי הגזול לראות הפרוזה הגפן
הגנו הרמנים לא ידעתי זפשי שמתני מרכבות
עמי זדיב שובי שובי השולמית שובי שובי וזוזזה

1 בך מה תזוזו בשולמית כמוזלות המוזנים מה יפו
2 פעמיק בנעלים בת צדיב חמוקי ירכיך כמו זולאים
3 מעשה ידי אמן שדרך אגן הסהר אל יזסר המזג
4 בטנך ערמת זזטים סוגה בשושנים שני עדיך
5 כשני עפרים תאמי יביה צוארך כמגדל השן
6 עיניך ברכות בוזשבוץ על שער בת רבים אפר
7 כמגדל הלבנון ינפה פני דמשק ראשך עליך
8 ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור
9 ברהטים מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים זאת
10 קומתך דמותה לתמר ושדיך לאשכולות אמרתי
11 אעלה בתמר אזזה בסנסניו ויהיו לא עדיך
12 כאשכולות הגפן וריח אפר כתפוזים וזכך כיין
13 הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים אני
14 לדודי ועלי תשוקתו

15 דודי נשא השדה גלינה בכפרים נשכימה לכרמים
16 נראה אם פרוזה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים
17 שם אתן את דדי לך הדודאים נתנו ריח ועל
18 פתחיו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי יפנתי
19 לך מי יתנך כאז לך יונק עדי אמי אמשך בזוף
20 אשקך גם לא יבחו לי אנהגך אביאך אל בית אמי
21 תלמדני אשקך מיין הרקוז מעסיס רמני שמאלו
22 תזת ראשי וימינו תחבקני השבעתי אתכם בנות
23 ירושלם מה תעירו ומה תעירו את האהבה
24 עד שתחפץ

25 זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דודה תזת
26 התפוז עוררתך שמה זבלתך אמך שמה
27 זבלה ילדתך שימני כחזותם על לבך כחזותם
28 על זרועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאול
29 קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה מים רבים
30 לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפו
31 אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז יבוזו
32 לו

33 אחזת לנו קטנה ושדים
34 איך לה מה נעשה לאזנתנו ביום שידבר בה אם
35 חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא
36 נצור עליה לוז ארז אני חומה ושדי כמגדלות

37 אז הייתי בעיניו כמושאת שלום
38 כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם
39 לנצטרים איש יבא בפריו אלף כסף כרמי שלי
40 לפני האלף לך שלמה ומאתים לנצטרים את פריו
41 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני
42 ברוח דודי ודמה לך לטובי או לעפר האילים
על הרי בשמים